

РЕШЕНИЕ

№ 13023

гр. София, 26.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5281** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по подадена касационна жалба от В. О. Бадуан, чрез адв. Х. Р., срещу решение № 1363 от 19.03.2024 г., постановено по нахд № 5860/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 22 състав.

С обжалваното решение Софийският районен съд е потвърдил наказателно постановление № 22-4332-019309 от 30.09.2022 г., издадено от началник група в СДВР, отдел " Пътна полиция" - СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл. 174, ал. 3, пр. второ от Закона за движение по пътищата / ЗДвП/ е наложена глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП.

В жалбата се поддържа, че в оспореното решение на СРС не са взети предвид доказателства от значение за изхода на делото, в същото по същество липсват доводи относно субективната страна на твърдяното нарушение, а наложеното наказание е явно несправедливо. По подробно изложените съображения се прави искане за отмяна на въззивното решение, като вместо това се постанови друго, с което наказателното постановление да бъде отменено. Претендират се сторените по делото разноски.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява, представлява се от

адв. К., която поддържа жалбата и прави искане за отмяна на оспореното решение на СРС, както и за присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът, редовно призован, не взема становище по касационната жалба и не се представлява в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, а оспореното решение и издаденото наказателно постановление - за правилни и законосъобразни.

Административен съд София-град, XVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, при което правилно е приел за установено от фактическа страна следното:

С акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 748354 от 16.09.2022 г., съставен от Н. И. Й., на длъжност „младши автоконтрольор” при СДВР, ОПП – СДВР, в присъствието на свидетели на установяване на нарушението и на нарушителя, е установено, че на 16.09.2022 г. около 16:20 часа в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица] към 8-мо СОУ, пред [жилищен адрес] жалбоподателят управлявал личния си мотоциклет „Сузуки Б. 400“, сив, с рег. [рег.номер на МПС] . Същият, при опит да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство DRUG TEST 5000 ARKD 0049, отказал да бъде изпробван. На жалбоподателя е издаден талон за медицинско изследване № 087086 за ВМА и връчени седем броя холограмни стикери. Последният не дал кръвна проба; не изпълнил предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 174, ал. 3, пр.2 от ЗДвП. Актът е подписан от актосъставителя, свидетелите и жалбоподателя, като препис от него бил връчен на последния. Жалбоподателят не е вписал в акта, че има възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу акта не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на акта началник група в СДВР, Отдел „Пътна полиция” при СДВР, издал оспореното наказателно постановление № 22-4332-019309 от 30.09.2022 г., с което на жалбоподателя на основание чл. 174, ал. 3, пр. второ от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена глоба в размер на 2 000 /две хиляди/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. С процесното наказателно постановление на жалбоподателя били отнети 12 контролни точки, на основание Наредба № Из-2539 на МВР.

Гореизложената фактическа обстановка СРС е установил от приобщените по делото писмени и гласни доказателства, в това число акт за установяване на административно нарушение, копие от талон за изследване, справка - картон на водача, копие на постановление на СРП за отказ за образуване на досъдебно производство от 02.03.2023 г., копия от заповеди за компетентност, показанията на разпитаните като свидетели Б. Д., Н. П. и Н. И. Й..

Районният съд е приел, че показанията на свидетеля Н. И. Й. кореспондират с

останалия доказателствен материал, поради което ги е кредитирал. Относно показанията на другите двама свидетели - Б. Л. Д. и Н. Н. П., съдебният състав е приел, че не следва да бъдат кредитирани като достоверни предвид противоречиво представените данни.

Софийският районен съд е приел, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са изготвени от компетентни за това длъжностни лица. Съдът е констатирал, че при съставянето и връчването на АУАН не са допуснати нарушения, доколкото съгласно изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН е съставен в присъствието на нарушителя и на двама свидетели. Спазени са давностните срокове по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН за съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление. Наказателното постановление е редовно връчено. СРС е приел, че с отказа си да бъде тестван за наркотични вещества жалбоподателят е осъществил състава на административното нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Изводите на районния съд са правилни и се споделят изцяло от настоящата инстанция. Районният съд е изследвал релевантните за спора обстоятелства, обсъдил е в съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, като при правилно изяснена фактическа обстановка е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкциониран касаторът, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. При постановяване на оспореното решение не е допуснато нарушение на закона. С оглед горното, съдът намира, че СРС е формирал законосъобразни изводи за съставомерност на деянието, както и че не е налице основание за приложение на нормата на чл. 28 ЗАНН, тъй като процесното нарушение не е маловажно.

Във връзка с наведените в касационната жалба възражения следва да се добави следното:

Разпоредбата на чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв. В нормата са предвидени няколко форми на изпълнителното деяние, като е възможно в условията на кумулативност да бъдат извършени няколко от тях, но за осъществяване състава на нарушението е достатъчно реализирането и на само една от тях.

На касатора е издаден талон за медицинско изследване № 087086 за явяване във ВМА до 40 минути от връчване на талона, като връчването му се удостоверява от положения от него подпис. Отказът да му бъде взета проба също се удостоверява с положения от него подпис в представения по преписката протокол за медицинско изследване. След като касаторът е отказал да му бъде извършено химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, правилно е бил санкциониран за нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП.

Съгласно чл.3, ал.2 от Наредба №1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози /Наредбата/ при попълване на протокол за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози контролният орган попълва и талон за изследване по образец съгласно приложение № 1. Разпоредбата на чл.3, ал.3 от Наредбата сочи, че талонът по ал. 2 се придружава от осем стикера с номера, съответстващи на номера на талона за изследване и добавена в края цифра от 1 до 8. Съгласно чл.6, ал.1 от Наредбата талонът по чл. 3, ал. 2 се попълва в три екземпляра, като първият се предоставя на водача или се изпраща до лечебното заведение, в което е настанен, вторият се прилага към акта, съответно протокола, а третият остава за отчет. Единият от стикерите по чл. 3, ал. 3 се залепва на екземпляра от талона за изследване, предназначен за акта, а останалите се прилагат към екземпляра от талона за изследване, който се предоставя на водача. По отношение на възражението, че не е било налице фактическо основание за извършване на изследване, настоящият съдебен състав намира, че от разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от Наредбата следва изводът, че проверката за наличие на наркотични вещества/техни аналози се предпоставя от наличието на външни признаци, поведение или реакции на водачите на МПС. Преценката дали на конкретния водач да бъде извършена проверка за употребата на наркотични вещества е предоставена изцяло в правомощията на контролните органи и не подлежи на съдебен контрол.

Предвид посоченото правилно СРС е приел, че с отказа си да бъде тестван за употреба на наркотични вещества или техни аналози, описан в протокол за медицинско изследване, касаторът е осъществил състава на административното нарушение. Настоящата инстанция напълно споделя и изводите на въззивния съд относно правилната правна квалификация.

По изложените съображения настоящият касационен състав приема, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Независимо от изхода на спора на ответника в касационното производство не следва да се присъждат разноски, тъй като такова искане не е направено своевременно.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XVII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1363 от 19.03.2024 г., постановено по нахд № 5860/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 22 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

